

країні експортера органами (з обов'язковим зазначенням конкретного одержувача товару).

Отже, порядок переміщення продуктів морського та річкового промислучерез митний кордон України має свої особливості, оскільки даний продукт є специфічним. В законодавстві на сьогоднішній день не визначено, за яких умов потрібно зберігати рибну продукцію, щоб вона не втратила свої поживні властивості під час митного оформлення.

САМБОРСЬКА Ю. Л.

Приватне акціонерне товариство «Юридична фірма «Лекс Плюс»,
заступник генерального директора

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІДНОВЛЕНОЇ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Відповідно до Конституції Україна є правовою державою, в якій визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу, закони приймаються на її основі і повинні відповідати їй.

Кабінетом Міністрів України у березні 2014 року прийнято рішення ліквідувати Міністерство доходів і зборів України (далі — Міндоходів України) й відновити діяльність Державної митної служби України (далі — Держмитслужба України). У постанові Уряду визначено, що Держмитслужба України є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи. Держмитслужба спрямовується і координується Кабінетом Міністрів через Міністра фінансів.

Таким чином, Держмитслужба Україна буде відновлена у організаційно-правовому статусі, у якому успішно виконувала свої функції до реорганізації.

Водночас подальша ефективність практичної діяльності митної служби насамперед залежить від ступеня досконалості нормативно-правової бази, яка становитиме правову основу її діяльності.

У даному випадку, слід погодитися з думками науковців, що під правовим забезпеченням діяльності митних органів слід мати на увазі систему нормативних актів, що визначають завдання й функції митних органів, їх правовий статус, форми і методи діяльності, спрямованої на реалізацію митної політики держави (Приймаченко Д. В. Митна політика держави та її реалізація митними органами. 2006. — с. 112).

На нашу думку, нормативно-правове забезпечення діяльності відновленої Держмитслужби України, буде складним та довготривалим процесом, який залежать у більшості від суб'єктивних організаційних причин (у тому числі специфіки проведення засідань Верховної Ради України та довготривалості процесів погодження нормативно-правових актів із заінтересованими міністерствами й отримання правового висновку Міністерства юстиції України).

Після створення Міндоходів України було зроблено законодавчі спроби (проекти законів України реєстраційні № № 2833, 2834, 2835) узгодити Митний та Податковий кодекси України, а також інші нормативно-правові акти зі змінами, що відбулися в системі центральних органів виконавчої влади.

Головне юридичне управління Верховної Ради України неодноразово надавало зауваження до вищевказаних проектів законів, наголошуючи на тому, що, як свідчить попередній аналіз, зазначені законопроекти містять положення, що не узгоджуються із Конституцією та законами України, допускають неоднозначне тлумачення їх змісту та викладені без дотримання норм і правил законодавчої техніки. Проте, проекти законів України реєстраційні № № 2833, 2834, 2835 без врахування зауважень Головного юридичного управління Верховної Ради України, Головного науково-експертного управління, були прийняті Верховною Радою України у другому читанні.

Наступного дня після прийняття вказаних законопроектів у Верховній Раді України було зареєстровано проект постанови про скасування рішення Верховної Ради України про прийняття у другому читанні та в цілому проекту Закону про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи (№ 2833) від 04.07.2013. У пояснювальній записці до проекту обґрунтовано грубі порушення регламенту при прийнятті Закону та наголошено на тому, що такий Закон не матиме юридичної сили, а голосування щодо їх прийняття підлягає скасуванню.

Проте, за чинними законами, прийнятими з порушенням регламенту та за змістом такими, що не відповідають Основному Закону, правилам нормотворчої техніки, не узгоджені з іншими нормативно-правовими актами Міндоходів України продовжує керуватись і нині.

Відомо, що в Україні інші системи (політична, економічна, соціальна) мають настільки вагомий вплив на функціонування митної системи, що порушують органічні й об'єктивні взаємозв'язки всередині неї. Саме цим головним чином пояснюється повільність і часто небажаність реформування й розбудови митної системи України (Крисоватий О. І., Мартинюк В. П. Економічний зміст і складові митної системи держави // *Фінанси України*. — 2009. - № 6. — с. 36). Зазначене стосується і удосконалення нормативно-правової бази діяльності Держмитслужби також.

Тому, з метою упорядкування належної нормативно-правової бази для діяльності відновленої Держмитслужби, на нашу думку, насамперед, та до початку фактичної діяльності Держмитслужби України, потрібно:

- створити робочу групи із залученням практичних працівників митної системи, європейських фахівців з митного законодавства та науковців для узгодження й розробки нормативно-правових актів, якими керуватиметься Держмитслужба;

- провести систематизований та комплексний аналіз усіх нормативно-правових актів та визначити механізми для максимального спрощення нормативної регламентації, тобто уникаючи надмірної зарегульованості;

- визначити проблеми та шляхи їх вирішення при застосуванні та виконанні європейських вимог та норм митного законодавства.

Слушною є думка про те, що іноді в юридичній літературі, а часом, на жаль і в офіційних акта спостерігається занадто вільне поводження з нормативною термінологією. Йдеться конкретно про термін «імплементация», який означає не наближення національного законодавства до міжнародного, не впровадження останнього в українське право (як це розуміється деякими правниками), а здійснення, виконання. (Настюк В. Я. Адміністративно-правові проблеми законодавчого регулювання митної справи в Україні: Дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. — Х., 2005. — 430арк. — Бібліогр.: арк. 400—430. (с. 324)).

Вищезазначені пропозиції, на нашу думку, нададуть змогу створити належне нормативно-правове забезпечення, усунути правові колізії, унормувати термінологічний апарат нормативно-правових актів, які є складовою митного законодавства та основою діяльності Держмитслужби України.

АБЛЯКІМОВА Е. Е.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
пошукувач кафедри морського та митного права

УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ ЯК ПРИНЦИП ПРОЦЕДУРИ НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Закон України «Про доступ до публічної інформації» (Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 32. — Ст. 314.) встановивши порядок здійснення та забезпечення відповідного права, запровадив новий тип адміністративної процедури у системі